

ALMOGAVERS

n. 141 4085

Full d'Informació de Dia de Barcelona del Partit d'ESTAT CATALÀ

Nº --- 11 de Setembre 1945 1 pta.

L'ONZE DE SETEMBRE D'ENQUANT .-

108 de 108 anys han transcorregut d'ençà de l'Onze de Setembre del 1714. Cada any els catalans e l'arribar l'epiversari d'aquella data històrica recorden patriòticament la gesta tràgica i gloriosa de tot un poble, que en un caset sublim de dignitat nacional, sabé lluitar i morir. El destí volgué que triomfés la força per damunt de la raó, l'esclavatge damunt de la llibertat. **CATALUNYA LLEURE HA TRIA MILLOR SORT.**

Aviui encara després de 108 anys, Catalunya viu l'endemà de la desfeta nacional. Avui encara nosaltres continuem el combat dels nostres avant-passats.

Cada any al recordar la nostra història, l'ONZE DE SETEMBRE DEL 1714, ha restat present en la memòria del nostre poble, hem lluitat i hem escoltat les dades glorioses d'aquella lluita, hem pleurat el seu desenllaç i la seva significació. Però els nostres sentiments plangívols i de dolor no han de fer-nos oblidar el nostre país. Si està en unes dècaures cada any, en aquell dia de Setembre, per a recordar, per a encapcionar-nos davant de l'insensibilitat de la tragèdia nacional que sofrírem en aquell Onze de Setembre del 1714, però no podem deturar la lluita. Ens cal anir endavant, ens cal guanyar, ens cal alliberar Catalunya.

Si hem après i compem el perquè lluitarem els catalans a defensar les nostres llibertats nacionals comprendrem avui tot el sentit nacional de la nostra lluita actual.

La nostra lluita nacional és quelcom més que un recordatori d'episodi històric, més que un record, és una afirmació permanent i continua de la voluntat nacional catalana, per això en tot moment ha d'afirmar la nostra voluntat d'independència, la nostra consciència nacional, el sentit social de la nostra lluita.

Els nacionalistes catalans d'ESTAT CATALÀ meditem i recordem l'Onze de Setembre del 1714, recollim la significació històrica d'aquella data i d'aquella feta, aprofundim el sentit nacional d'aquella mobilització catalana, però de cara al futur, projectem la nostra acció per a reconquerir la llibertat que en aquelles hores tràgiques ens arrepassaren, per a continuar i fer decidir a favor de Catalunya, aquella lluita històrica que comença a l'Onze de Setembre del 1714, es a dir, lluitam per un Catalunya lliure.

I la reconquesta de la llibertat, també reclama avui la mobilització nacional catalana, la unió de tots els catalans, l'acció energica i decidida de la joventut catalana, l'ofrena de tot un poble al sacrifici i al foc sagrat de la Pàtria, la voluntat catalana d'una voluntat nacional, la necessitat ineludible d'una consciència de poble lliure i d'homes lliures, això és, **ESSER CATALANS.**

*****

JOVENTUT CATALANA, ESCOLTA !

Jove català has pensat mai amb els desitjos que tens envers la Pàtria? Lògic és que et divertissis, que vagis o dansar, al cinema, al teatre etc. però pensa també un xic amb la Pàtria avui esclavitzada sota el jou del feixisme, pensa també amb els germans que portats pel seu amor a la llibertat sofreixen presó i exil.

Nosaltres els joves d'ESTAT CATALA voldríem que tots els joves democràtics de la nostra terra, polítics o apolítics, religiosos o no, que pensessin un xic amb Catalunya i deixessin de banda les diferències ideològiques i que per sobre de tot sentissin l'orgull d'ésser catalans, d'haver nascut en aquesta terra avui subjugada, però amb demò esplendor i pla de llibertat, tan sols el nom de Catalunya ja vol dir llibertat. I tot això us ho demanem a tots els joves catalans, a cada u d'ins del seu estament polític o social, que ens unim i tots units a lluitar contra el feixisme o contra tot altre règim que s'oposi a una Catalunya política-ment, socialment i econòmicament lliura.

Nosaltres no temem els diferents conceptes socials i com a treballadors volem i lluitarem per un millorament social i econòmic de la massa treballadora resident a Catalunya; això sí, el que no volem és que en nom d'esculla o de l'altra "doctrina social" el poble català resti sotmès a una partit política no catalana o a una que tot dient-se catalana estigui sotmès a la disciplina d'organismes o interessos no catalans; volem una política catalana i de cara al poble català.

Per a aconseguir això sols necessitem que la joventut catalana es doni compte dels moments decisius que estem vivint i que ens agrupem tots sota l'enssenya gloriosa de la Pàtria.

France és que Catalunya serà la primera en aixecar-se contra el seu règim de "democràcia orgànica" i a darrer hora jo intento fer concessions, però ja els conllem i no sabem si ho ariem.

JOVENTUT CATALANA, PER CATALUNYA UNIM-NOS !!!

*****

LLORENC BARRANON MORA HA MORIT

En cau després l'amic i que la XIX la seva conducta exemplar ens serveixi de pauta i d'encoratjament per a prosseguir amb la mateixa fe i amb la mateixa voluntat que ell posseïa en la lluita per la llibertat.

Els que l'hem conegut, els que hem estat junt amb ell a la lluita se hem sentit amb la seva mort Catalunya ha perdut un lluitador, de una veia més en els rangs de la Joventut Nacionalista, i un voluntat d'exemplar estofolisme que ens afirma en les nostres conviccions nacionals. Sabem que el morir en terres de l'èrie el seu pensament estava amb nosaltres, amb Catalunya. Les seves darreres paraules foran de record profund per a la Pàtria.

Aquest és l'amic que hem perdut i que no retroberem.

Al morir fou immortal amb l'enssenya de la Pàtria, Aquest fou el seu darrer desig.

El nostre més sentit condol a la seva muller, fill, pares i germans.

Tots els polítics espanyols, des del monàrquic més lliberal al més absolutista, passant del republicà d'esquerra al més conservador i sobre tot l'actual nazi-feixista, sempre han tingut una especial predisposició en voler indiscuir-se en els afers econòmics i socials de casa nostra i sobretot, malauradament, per la més "sona intenció" d'obstaculitzar la nostra economia nacional.

En l'article "PARLEM CLAR", publicat en el primer número d'"ALMOGAVERS" recordava al poble de Catalunya de quina manera un Govern espanyol, republicà i d'esquerra, mitificava la nostra llibertat social i econòmica. El mateix Govern desencadenà una sistemàtica ofensiva contra la nostra economia. Quatre furiosos cops foren donats en l'espai d'una setmana, temps just per a preparar-los i executar-los.

Anàlitzem ara, una darrera l'altra, les fases successives d'aquella ofensiva.

El deute en circulació de l'Ajuntament de Barcelona abans de la Dictadura de Primo de Ribera, era de 480 milions de ptes. DESPRES DE LA DICTADURA ERA DE 760 MILIONS. Heus ací l'obra dels col·laboradors de la Dictadura:

L'erogació d'aquest deute i els interessos dels capitals pujaven anualment a 90 milions de pessetes.

Per alliberar el municipi d'aquesta càrrega, s'havia inclòs en el pressupost de la Monarquia una subvenció de 1.400.000 ptes. a l'Ajuntament: és tant Ventosa i Calvell obtenia una subvenció pagada sota les següents condicions: 5 milions el primer any i després 9 anualitats, cadascuna de les quals fora del 10 per cent inferior a l'altra.

Després després del gran triomf, l'Ajunta ent republicà, per primera vegada en la història municipal no podia pagar el cupó. No el pogué pagar perquè es trobà amb un dèficit de 15 milions, degut a que en la partida d'ingressos, HI FIGUREN EL MILIONS DE PTES. QUE L'ESTAT HAVIA DE PAGAR.

L'Alcalde de Barcelona reclama al Ministre de Finances perquè fes efectiu el compromís que l'Estat Espanyol tenia amb el municipi.

AQUEST RESPOSTA A L'ESTAT CLIMPIO COMPLEIX ALS COMPROMISSOS QUE L'ANTERIOR GOVERN HAVIA CONTRACTAT AMB EL MUNICIPI.

Finalment el Govern català amb garantia de les Caixes d'Estalvi i altres establiments oficials de Catalunya obtingué del Banc Hispà Colonial un préstec de 15 milions de pessetes.

Per acord prèvi pel Govern català, aquest posa el Port Franc de Barcelona sota el control de l'Ajuntament. L'Alcalde popular és elegit automàticament President del Consell d'administració.

L'Ajuntament ténia davant seu un vast programa d'obres i treballs públics.

El Govern espanyol per boca dels seus Ministres de Finances i de Treball exigeixen la introducció de Delegats directes del Ministeri de Treball de l'Estat Espanyol.

La missió d'aquest delegats era la d'entorpir, les obres del Port Franc que tanta importància tenien per al desenrotlla ment econòmic de la nostra Pàtria.

El Govern Espanyol continuà d'una manera implacable la seva embestida contra Catalunya. El Ministre de Finances engegà una ofensiva despietada contra les columnes bàsiques de l'economia catalana.

Una ordre que molt bé podria qualificar de "REAL DECRET" manant que "TOTES" les societats monopolitzadores retirassin llurs comptes corrents de les Banques. COMES HI HAVIA UNA SOCIETAT QUE ES TROBES EN AQUESTA SITUACIO: EL C A A P S A . NOMES HI HAVIA UN BANC AL QUE PODIA PERJUDICAR AQUESTA MESURA EXCEPCIONAL: EL B A N C D E C A T A L U N Y A .

El Decret del Ministeri de Finances ordenava d'una manera generalitzada ra que la CAMPSA retirés 80 milions que tenia al Banc de Catalunya. Ordenar aquesta retirada de fons era decretar la fallida de l'establiment bancari

i el Ministre de Finances ho sabia millor que ningú.

En efecte el cap de pocs dies, el Banc de Catalunya feia suspensió de pagaments. El Banc de Catalunya amb la seva xarxa de sucursals, 27 escampades arreu de Catalunya, 2 a les Illes Balears i Canaries i 2 a França. Era l'organisme més gran del comerç, de la petita indústria i de la petita propietat rural. Era la banca de la menestralia catalana que estructurava les possibilitats d'un futur econòmic nacional.

El ministre de Finances després de decretar la fallida de la Banca obligà sense cap procedent tècnic ho aconsellés, el tancament del MERCAT LLIURE DE VALORS, cervell econòmic de Catalunya.

MERCAT LLIURE DE VALORS I BANC DE CATALUNYA ERAN EL BRAÇ DRET I EL BRAÇ ESQUERRA DEL COS ECONÒMIC CATALÀ.

Deixem de virar enrera i miren encara que sigui lleugerament, degut a la manca d'espai, l'obstrucció feta pel règim nazi-feixista a la nostra economia ja prou agreujada per la guerra.

Sabeu quina és la situació del Port de Barcelona? El més important de la Península i un dels primers del Mediterrà i el nostre Port una de les principals fonts d'ingressos per a la nostra economia, està gairebé inservible, els grans vaixells que abans feien escala a la nostra ciutat, han de passar de llarg degut al seu estat d'abandó. Als 8 anys d'acabada la guerra es trobe en la mateixa situació que a l'any 1939.

Per no ha rebut aquí l'atac sistemàtic contra l'economia nostrada. No procurat per tots els mitjans centralitzar a Madrid, es a dir han fet els possibles per a treure de Catalunya els Consells més importants de la nostra Indústria i Comerç, mentre posaven tots els obstacles a que aquí Catalunya s'obria nova indústria, donaven tots mena de facilitats al industrial que volgués demostrar la seva indústria i manten-la en qual-quevol lloc d'Espanya, fins a tot els pagaven el transport.

En alguns casos s'han sortit amb la seva, però en la majoria, la dignitat catalana ha sortit triomfant. Tots els atacs contra Catalunya no tenen altra finalitat que portar la ruina al nostre país per a humillar el nostre legítim orgull d'ESSER I DE SENTIR-NOS NOMES QUE CATALANS.

No ens moue pas perit de venje contra homes o institucions que tant de mal fanen a la nostra Pàtria, tan sols ens mou el nostre esperit patriòtic al fer aquesta crida als catalans perquè s'oposin d'una manera ferma i decidida contra tota menidobra que VINGUI D'ON VINGUI vagi contra Catalunya i al dir contra Catalunya, volem dir contra tot el poble resident a Catalunya, especialment la classe treballadora, ja que és la més menesterosa i en la que recau més perjudici tota menidobra de tipus social o econòmic que vagi contra Catalunya.

CATALUNYA REBEIRA, NO HO DUBTEU I QUAN ARRIBI AQUESTA HORA EL BENE-
FIC SOCIAL I ECONÒMIC S'HA DE SENTIR EN TOTES LES ESPERES SOCIALS DEL NOS-
TRE POBLE.-

+++++

La Vida del Partit

ASSAMBLA DE DELEGATS D'ESTAT CATALÀ.- En un determinat indret de Cat-
lunya, amb assistència de nombrosos delegats de les Comarques catalanes
i de Barcelona- ciutat es celebrà el passat dia 8 del corrent una impor-
tant Assambla de Delegats del Partit.

Amb gran entusiasme s'aproberen diverses proposicions i es prengueren
importants acords que afecten a la vida i organització interna del Partit.
Així s'elegiren els companys que han de formar part dels organismes diri-
gents d'Estat Català. Al seu moment oportú pel mitjà orgànic intern corres-
ponent es ferà conèixer ampliament als militants tots els acords de l'Assam-
blea.

*****